

अष्टादशे महीवाक्याद्वत्सपात्रादिभेदतः ॥ पृथ्वादिभिस्तु सादुग्धास्त्वंस्वदुग्धमितीर्यते ॥ १ ॥ १ ॥ हे अभिभो प्रभो यद्वा भो देव अभि अभयं
यथा भवत्येवं मन्युं संनियच्छ श्रावितं विज्ञापितं नमद्वाक्येऽनादरः कर्तव्य इत्याह बुधो हि सर्वतः सारमादत्ते ॥ २ ॥ मयि जीर्णाश्चोषधीरूपा
येन गृहाणेति वक्तुमुपायेन सर्वं सिद्धयति नान्यथेत्याह अस्मिन्निति त्रिभिः पुंसां श्रेयस्तः पुरुषार्थस्य प्रसिद्धये अस्मिन् लोके कृप्यादयः अमु
ष्मिन् श्वलोकेऽग्निहोत्रादयो योगा उपाया दृष्टाः प्रयुक्ता अनुष्ठिताश्च ॥ ३ ॥ पूर्वदर्शितान् अवरोऽर्वाचीनः ॥ ४ ॥ अविद्वान् विद्वानपीति वा व्यभि
मैत्रेय उवाच इत्थं पृथुमभिषूय रूपा प्रस्फुरिता धरं ॥ पुनराहावनिर्भीता संस्तभ्यात्मानमात्मना ॥ १ ॥ सन्नि
यच्छाभिभो मन्युं निबोध श्रावितं च मे ॥ सर्वतः सारमादत्ते यथामधुं करोतु बुधः ॥ २ ॥ अस्मिन् लोकेऽथ वाऽ
मुष्मिन् मुनिभिस्तत्त्वदर्शिभिः ॥ दृष्टा योगाः प्रयुक्ताश्च पुंसां श्रेयः प्रसिद्धये ॥ ३ ॥ तानातिष्ठतियः सम्यगुपाया
न पूर्वदर्शितान् ॥ अवरः श्रद्धयोपेत उपायान्विदतेऽजसा ॥ ४ ॥ ताननादृत्य यो विद्वानर्थानारभते स्वयं ॥ तस्य
व्यभिचरं त्यर्था आरब्धाश्च पुनः पुनः ॥ ५ ॥ पुरा सृष्टा त्यौषधयो ब्रह्मणा या विशांपते ॥ भुज्यमाना मया दृष्टा भ
वाद्भिरंधृतव्रतैः ॥ ६ ॥ अपालिताऽनादृता च भवद्भिर्लोकपालकैः ॥ चोरीभूतेऽथ लोकेऽहं यज्ञार्थेऽग्रसमौ प
धीः ॥ ७ ॥ नूनं तावीरुधः क्षीणामयिकालेन भूयसां ॥ तत्रं योगेन दृष्टेन भवानादातुमर्हति ॥ ८ ॥ वत्सं कल्पय
मे वीरयेनाहं वत्सला तव ॥ धोक्ष्ये क्षीरमयान्कामाननुरूपं च दोहनं ॥ ९ ॥ दोग्धारं च महाबाहो भूतानां भूतभा
वन ॥ अन्नमीप्सितमूर्जस्वद्भगवान्वाञ्छते यदि ॥ १० ॥ समांच कुरु मां राजन् देव वृष्टं यथापयः ॥ अपतां विपि
भद्रं ते उपावर्तेत मे विभौ ॥ ११ ॥ इति प्रियं हितं वाक्यं भुव आदाय भूपतिः ॥ वत्सं कृत्वा मनुपाणावदुहत्सक
लौषधीः ॥ १२ ॥

चरंति न सित्थ्यंति ॥ ५ ॥ सहेतुकमुपायमाह पुरेति षड्भिः भवद्भिरिति राजसामान्याभिप्रा
येण वेनादिभिरिति वा ॥ ६ ॥ अपालिता चोराद्यनिवारणात् अनादृता च यज्ञादिप्रवर्तनाभावात् यज्ञार्थे अग्रसंगिलितवती अन्यथाऽधृतव्रतै
र्भुक्ताः न प्रसोप्येतेषु तत्त्वज्ञादयो न सित्थ्येरन्ति ति भावः ॥ ७ ॥ क्षीणाः जीर्णाः ॥ ८ ॥ वत्सं स्वकुले मुख्यं दोहनं दोहपात्रं दोग्धारं चोपकल्पय धो
क्ष्ये प्रपूरयिष्यामि ॥ ९ ॥ भूतानामभीप्सितमन्नमूर्जस्वत् बलं प्रदं ॥ १० ॥ अपगतेऽपि वर्षर्तौ यथामे सर्वतो वर्तेत ॥ ११ ॥ १२ ॥